



מ"ת 46205/11/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 46205-11-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

כבוד השופט אבי וסטרמן	בפני
מדינת ישראל	המבקשת
פלוני (עציר)	נגד
	המשיב

החלטה

לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, במסגרת ארבעה אישומים, עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו, וכן עבירות של נהיגה בפסילה ושיבוש מהלכי משפט. בחלק הכללי צוין כי המשיב פרוד מאשתו, ומצוי במערכת יחסים עם המתלוננת מזה שלוש שנים.

במסגרת האישום הראשון נטען כי ביום 13.11.22 שבה המתלוננת לביתה לאחר שלנה בבית חברתה, והופתעה למצוא שם את המשיב, אשר שאל אותה היכן שהתה. המשיב ביקש לקבל לידיו את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, ומשמסרה לו את המכשיר החל מעיין בתכתובותיה האישיות. משהבחין בתכתובת שלא מצאה חן בעיניו, אחז בגרונה של המתלוננת בעוצמה וחנק אותה תוך שהוא מתחקר אותה מיהו האדם עמו התכתבה. מעשיו של המשיב הותירו בצווארה של המתלוננת סימנים אדומים. בהמשך הניח המשיב למתלוננת, וניסה לנשקה. לאחר מכן נטל המשיב את מפתחות רכבה של המתלוננת ואת מכשיר הטלפון שלה, ויצא מן הדירה. המתלוננת הזעיקה את חברתה והשתיים נסעו ברכבה של החברה. המתלוננת ניסתה להתקשר למשיב, ומשזה לא ענה לה הזעיקה משטרה. במהלך הנסיעה הבחינו המתלוננת וחברתה כי המשיב נוסע בעקבותיהן, ובהמשך השיב לה את מפתחות הרכב. המשיב נהג ברכב כשהוא פסול לנהיגה.

בעודה בתחנת המשטרה ומוסרת את תלונתה, החל המשיב לשלוח למתלוננת הודעות מהטלפון הנייד שברשותו, כאשר בין היתר כתב לה: "תשלחי לאמא שלך הודעה שלא תדברי", "תגידי להם שאת רוצה ללכת הביתה", "את חייבת לצאת משם ... הם מנסים לקבור אותי", "אל תעני לו על שום דבר תגידי לו מה שהיה לי להגיד אמרתי פה נגמר הסיפור", "טוב תמחקי את כל השיחות אני עכשיו יוצא לשמה", והודעות דומות.



במסגרת האישום השני, נטען כי שלושה חודשים לפני כן, על רקע ויכוח בין השניים, ובעוד המתלוננת ישובה במושב הנהג ברכבה ורגלה השמאלית מחוץ לרכב, טרק המשיב בחזקה את דלת הרכב על רגלה. מעשיו של המשיב גרמו למתלוננת המטומות ברגלה.

במסגרת האישום השלישי נטען כי לאחר שהתגלע בין המשיב למתלוננת ויכוח על רקע כעסו כי היא מצויה בקשר עם הגרוש שלה, החל המשיב לסטור ולהכות באמצעות ידיו בפניה של המתלוננת בעודה מנסה להתגונן באמצעות ידיה. במעשיו גרם המשיב למתלוננת שריטה מעל עינה, ציפורני אצבעותיה נשברו, ונותרה לה המטומה בכף ידה.

במסגרת האישום הרביעי נטען כי המשיב, ביום 15.9.22, התקשר למקום עבודתה החדש של המתלוננת, ושמע ברקע קול גברי של אדם העובד עמה. בנסיבות אלה בערה חמתו של המשיב והוא התקשר למתלוננת פעמים רבות, תוך שהוא מציין בפניה כי אינו מוכן שתעבוד בחברה. משהבהירה המתלוננת כי הדבר מפריע לה, הורה המשיב למתלוננת לצאת מהמקום, אחרת יגיע ויעשה זאת בכח. בהמשך היום הגיע המשיב למקום העבודה של המתלוננת אשר הסתגרה מפניו בחדרה של מנהלת, תוך שהוא מוסיף להתקשר אליה ושולח לה הודעות, בהן איים עליה בין היתר "בשלב מסוים תצטרכי לצאת זה הסוף שלך", ו"את תראה מה אני יעשה לך".

טענות הצדדים

המבקשת טוענת כי בתיק החקירה ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, המתבססות בין היתר על הודעות המתלוננת, הקלטת השיחה למוקד 100, דו"חות פעולה ותיעוד מצלמות הגוף של השוטרים, הודעות חברתה ואחותה של המתלוננת, פלט שיחות והודעות וואטסאפ, תמונות החבלות שנגרמו למתלוננת ועוד.

נטען כי העבירות המיוחסות למשיב מלמדות על מסוכנות רבה כלפי המתלוננת, וכן חשש להדחת עדים ושיבוש מהלכי משפט. עוד צוין כי לחובת המשיב הרשעות קודמות בעבירות שונות בהן תקיפת בן זוג, איומים, והפרת הוראה חוקית. כן תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בתיק זה, וכתב אישום נוסף בעבירות של סחר בסמים.

המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה למיוחס לו במסגרת **האישומים הראשון והשני**.

עיקר טענותיו של המשיב מתייחסות לאישום הראשון. נטען כי מחומר הראיות עולה דווקא האובססיה של המתלוננת כלפי המשיב, אשר חשדה בו כי נפגש עם אשתו-פרודתו. אשר על כן, נטען כי המניע להגשת תלונותיה הוא נקמה על כך ששיקר לה והחליט לחזור לחיים משותפים עם אשתו. לגרסת המשיב, לא חנק את המתלוננת, והחבלות נגרמו לה בצווארה במסגרת יחסי מין ביניהם. המתלוננת הכחישה קיום יחסי מין, אולם בניגוד לטענתה זו, שלחה הודעה לאשתו של המשיב בה מסרה לה כי אכן קיימה עמו יחסי מין בבוקר הגשת התלונה למשטרה.

בהתייחס לעבירה של שיבוש מהלכי משפט נטען כי ההודעות ששלח המשיב למתלוננת נכתבו בתגובה להודעות ששלחה לו המתלוננת מתוך חדר החקירות עת היתה במצוקה קשה עקב הלחצים שהופעלו עליה, וכי היא זו שניסתה לשבש את



החקירה.

במה שנוגע לאישום השני נטען כי טריקת דלת הרכב על רגלה של המתלוננת נעשתה בטעות, ולא היתה למשיב כוונה לפגוע בה.

בהתייחס לאישום הרביעי נטען כי מדובר באירוע מחודש ספטמבר והמשיב שוחרר בגינו, ומשכך אין בכחו של אישום זה לבסס את בקשת המעצר הנוכחית.

בשולי הדברים נטען כי לאחר מעצרו של המשיב, נחקרה המתלוננת בחשד לגרימת נזק לרכבה של אשת המשיב.

יצוין כי עם הגשת כתב האישום, הוריתי לבקשת המשיב על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. במסגרת התסקיר שהוגש לדיון ביום 22.12.22, ציין שירות המבחן כי בהיעדר החלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה אין בידו להעריך את הסיכון במצבו של המשיב או להערכת התנאים להפחתתו; עוד ציין כי התרשם שהחלופה שהוצעה, בפיקוח בני משפחתו, לא תהווה עבורו גורם מארגן ומציב גבול.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/18 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

האישום הראשון - העבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש

המיוחס למשיב במסגרת האישום הראשון מבוסס על הודעת המתלוננת מיום 13.11.22, בה פירטה את גרסתה לאירוע לפיה תקף אותה המשיב. המתלוננת מסרה עוד כי סיפרה לחברתה, אוריין בן שושן, על האירוע, וכן התקשרה למוקד המשטרה. כן מסרה המתלוננת כי אחותו של המשיב היתה אף היא ברכב בו נסע המשיב, אולם המתלוננת לא ראתה מי נהג; בתשובה לשאלה מסרה המתלוננת כי המשיב פסול לנהיגה. בהודעתה מיום 14.11.22 סירבה המתלוננת להשיב לשאלה מי נהג ברכב, מאחר והיא "לא מגישה תלונה על נהיגה ללא רישיון", וכן הסבירה כי מסרה שאחותו של המשיב היתה ברכב, כי לא רצתה לסבך אותו.

המשיב, בחקירתו מיום 13.11.22, שלל את הטענה כי תקף את המתלוננת, טען כי קיימו יחסי מין, ויתכן כי המקור



לחבלות בצווארה הוא אחיזתו בצווארה במהלכם. עוד טען כי לא היו ביניהם אירועי אלימות, וכי המתלוננת רוצה לסבך אותו לנוכח רצונו לשוב לאשתו.

בהודעתה מיום 14.11.22 שללה המתלוננת את טענת המשיב כי הם קיימו יחסי מין ביום האירוע. למתלוננת הוצגה הודעה שכתבה לאשתו של המשיב, לפיה שכבה המתלוננת עם המשיב ביום האירוע לאחר שנדף ממנו הריח של אשתו אשר לא הפסיקה להתקשר אליו; המתלוננת אישרה שכתבה את ההודעה לאשתו של המשיב, אולם עמדה על טענתה כי תוכנה אינו נכון. כן טענה שלא רצתה להגיש תלונה, אולם הגיעה למסקנה ש"אין לי דרך אחרת ואני חייבת להתלונן כדי לסיים את הסיפור הזה איתו כי אני יודעת ששום דבר לא יעצור אותו מלהגיע אלי".

אכן, עולה קושי בגרסתה של המתלוננת, ואין חולק על כך שהמתלוננת מסרה פרטים אשר נסתרים בראיות אחרות:

כך, מסרה המתלוננת כי אחותו של המשיב נסעה עמו ברכב, והסבירה שעשתה כן על מנת שלא לסבך אותו;

כמו כן, לגרסתה של המתלוננת, שלחה לאשתו של המשיב הודעה לפיה המתלוננת שכבה עם המשיב, חרף העובדה כי לדבריה הדבר אינו נכון;

בנוסף, בהודעתה מיום 13.11.22 הודתה המתלוננת כי לגבי האישום הרביעי, מסרה בהודעתה מיום 15.9.22 שהמשיב הגיע למקום העבודה שלה כדי לקחת ממנה כרטיס אשראי ושללה כי איים עליה, למרות שטענות אלה אינן נכונות, ועשתה כן "כי אני לא רציתי לסבך אותו".

בנוסף לכך, כפי שציין ב"כ המשיב, מהודעתה של המתלוננת עולה כי אף היא קינאה למשיב, ועולה תסכול רב שלה ממערכת היחסים עמו, על רקע סברתה כי התחדשה מערכת היחסים בינו לבין אשתו. הדברים מוצאים ביטוי גם בתכתובת ה"וואטסאפ" בין השניים במועד החקירה.

בנסיבות אלה, בהן לא היססה המתלוננת למסור פרטים שאינם עולים בקנה אחד עם האמת, אף לגרסתה; וכן על רקע מורכבות מערכת היחסים בינה לבין המשיב - יש להתייחס לגרסתה בזהירות, ונדרשת תמיכה ראייתית לטענתה בדבר האלימות שהפעיל כלפיה המשיב (חניקתה).

ואכן, בחומר החקירה מספר חיזוקים לגרסת המתלוננת:

- חברתה של המתלוננת, אוריין, אשר היתה עמה בחלקו השני של האירוע, תומכת בגרסתה. לדברי אוריין, העולים ממזכר שנרשם ביום 14.11.22, הגיעה לביתה של המתלוננת לאחר שזו הזעיקה אותה מיד לאחר חלקו הראשון של האירוע הנטען; **אוריין ראתה את המתלוננת כשהיא נסערת, והמתלוננת סיפרה לה כי המשיב חנק אותה, והראתה לה את הסימנים בצווארה.**

- תמיכה נוספת בגרסתה של המתלוננת ניתן למצוא בהודעתה של אחותה, מעיין וידאל, מיום 15.11.22.



האחות מסרה כי ביום האירוע התקשרה אליה המתלוננת כשהיא נסערת, ואמרה לה שהמשיב הגיע לביתה, חנק אותה ונטל את מפתחות רכבה. עוד הוסיפה אחותה של המתלוננת כי המשיב שלט במתלוננת בצורה מוחלטת והיא פחדה ממנו מאד והיא עדיין פוחדת ממנו."

לפי דו"ח הפעולה של השוטרת מעיין בנימין מיום 13.11.22, התקשרה השוטרת למתלוננת, והאחרונה נשמעה "נסערת ולא מפוקסת עם קול מעט רועד". משנפגשו, ציינה השוטרת כי "הבחנתי באשה מפוחדת רועדת ללא הפסקה נסערת ומגמגמת מרוב פחד. הבחנתי גם בסימן אדום בצוואר ... מסרה כי [המשיב] לא עשה לה כלום למרות ששפת גופה אומרת אחרת". חברתה של המתלוננת, אוריין, התערבה בשיחה ואמרה שהמתלוננת עושה טעות; בהמשך מסרה אוריין לשוטרת כי "מדובר באירוע אלימות ואובססיביות מאד קשה", וכן מסרה כי המתלוננת סיפרה לה שהמשיב הגיע הביתה וחנק אותה. בהמשך מסרה המתלוננת לשוטרת כי היא מבינה שאם תתלונן נגד המשיב היא "תגמור לו את החיים כי בטוח יכנס לכלא ולא בא לה שזה יהיה בגללה".

טוען ב"כ המשיב כי גרסת המתלוננת שקרית, ומקורה ברצונה לנקום במשיב על שחזר למערכת יחסים עם אשתו. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם הרושם הברור העולה מחומר החקירה, לפיו לא היתה מעוניינת המתלוננת להפליל את המשיב; ההיפך הוא הנכון. **המתלוננת מנסה ככל יכולתה לצמצם מאחריותו ומחלקו בביצוע עבירות.**

כמפורט לעיל בדו"ח הפעולה של השוטרת מעיין בנימין, נמנעה המתלוננת נמנעת מלספר לשוטרת על מעשה האלימות של המשיב כלפיה. כמו כן, תיעוד מצלמת הגוף של השוטרת (מונה 12:50 ואילך) הפוגשת במתלוננת כשהיא יושבת ברכב, מעלה כי המתלוננת כלל אינה נלהבת להגיע למשטרה ולהגיש תלונה. הדבר מוצא ביטוי גם בדו"ח הפעולה מיום 13.11.22, כמפורט לעיל.

גם בתמליל שיחתה למוקד 100 (מזכר מיום 14.11.22), מסרה המתלוננת רק כי המשיב לקח את הרכב. בהמשך אמרה "אני חייבת ניידת הוא ירצח אותי..."

כמו כן, כאמור לעיל, שתי נקודות בהן לא אמרה אמת המתלוננת - במה שנוגע לנהיגתו של המשיב ברכב, וכן בהתייחס למעשיו באישום הרביעי - מקורן ברצונה לגונן על המשיב כדי לא לסבכו.

אוסף כי המורכבות העולה ממערכת היחסים הטעונה בין המתלוננת לבין המשיב, על רקע מערכת היחסים בינו לבין אשתו כפי שראתה אותה המתלוננת, עשויה להסביר את העובדה כי המתלוננת טענה כאמור בפני אשתו של המשיב כי קיימה עמו יחסים ביום הגשת התלונה, בעוד לגרסתה בחקירה הדבר לא אירע.

סיכומי של דבר - מצאתי כי גרסת המתלוננת תוך בחינתה על רקע המורכבות שתוארה, ולנוכח התמיכות שנמצאו לה, יש בה כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה לעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש.

האישום הראשון - העבירה של שיבוש מהלכי משפט

במה שנוגע לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, טוען המשיב בחקירתו מיום 16.11.22 כי לא שלח למתלוננת את ההודעות במטרה שלא תתלונן במשטרה, אלא בתגובה להודעותיה שלה בהן מסרה לו כי לא מאפשרים לה לעזוב את תחנת המשטרה, וכי הוא יודע שמשטרת רמלה "מנסה לקבור אותי בכל מחיר".

על רקע זה טוען ב"כ המשיב כי לא מדובר במצב בו המשיב מנסה מיזמתו להשפיע על המתלוננת במטרה להניא מלמסור תלונה במשטרה, כי אם היוזמה היא של המתלוננת דווקא, אשר פונה למשיב ומשתפת אותו במצוקתה.

עיון בשיחת ה"וואטסאפ" בין המשיב לבין המתלוננת מעלה כי המשיב הוא זה שפנה ראשון למתלוננת בבקשה שתתקשר אליו, וחזר ופנה אליה מספר פעמים, משלא עשתה כן. בהמשך, מסרה המתלוננת למשיב כי החוקר לוחץ עליה. המשיב הורה למתלוננת שתודיע לאמה "שלא תדבר", ובהמשך הורה לה מספר פעמים ללכת הביתה, כי "הם סתם מנסים לקבור אותי", הנחה אותה לא לענות על שום דבר, ובהמשך הורה לה למחוק את כל השיחות. כמו כן, תידרך המשיב את המתלוננת לומר כי היה ביניהם ויכוח לגבי הרכב, ו"חץ מזה כלום", והמתלוננת נלחצה והתקשרה למשטרה כי חשבה שהמשיב לא יחזיר לה את הרכב.

אכן, בין לבין מוסרת המתלוננת למשיב כי היא נמצאת במצוקה בחקירה, ואף אומרת לו שהמשטרה מחפשת אותו ושיצא מרמלה. אולם אף אם המתלוננת נוטלת חלק פעיל בקטעים מהשיחה, אין בכך כדי לבטל את משמעות הדברים הנכתבים על ידי המשיב ופורטו לעיל, המהווים, כפשוטם, אמירות שנועדו לכאורה להכשיל את הליך החקירה בעת שהמתלוננת מצויה בתחנת המשטרה לצורך מסירת עדות אשר עשויה להפיל.

טענות המשיב בעניין זה שמורות לו להליך העיקרי, אולם לצורך שלב זה של ראיות לכאורה, **אני קובע כי יש בראיות כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.**

האישום השני

גם במה שנוגע לאישום זה, מתבססת המבקשת על האמור בהודעתה של המתלוננת מיום 13.11.22. בהודעתה מסרה המתלוננת כי המשיב טרק את דלת הרכב בחוזקה על רגלה, **היא בכתה מכאב**, ולאחר מכן אמר לה המשיב שהוא מצטער, ביקש ממנה סליחה והיא סלחה לו. כתוצאה מהמעשה נגרמה למתלוננת חבלה ברגלה.

בהודעתה מיום 14.11.22 טענה כי המשיב טרק את הדלת **"בכוונה בעצבים, וגרם לי לחבלות ברגל אך [ייתכן והכוונה ל"אייך" - א.ו.] מכה כזאת יכולה להיות בלי כוונה"**.

המשיב, בהודעתו מיום 13.11.22, שלל קיומו של אירוע כאמור. בהמשך אמר כי ייתכן וסגר על המתלוננת את דלת הרכב בלי כוונה.



בחומר החקירה תמונות של חבלה של ממש שנגרמה למתלוננת ברגלה בעקבות האירוע.

יצוין כי העובדה שהמשיב התנצל לאחר האירוע עשויה להתיישב הן עם מעשה מכון והן עם מעשה בלתי מכון מצדו.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים בעניין זה, אני קובע כי בהינתן גרסת המתלוננת לפיה טרק המשיב את דלת הרכב "בכוונה בעצבים", ובחיזוק שנמצא לגרסה בדמות תמונת החבלה המשמעותית שנגרמה ברגלה, **העמידה המבקשת ראיות לכאורה לביסוס הנטען באישום השני.**

עילות המעצר

מעשיו של המשיב, להם נמצאו ראיות לכאורה, מבססים עילת מעצר ממשית של מסוכנות. מדובר במספר מעשי אלימות שביצע לכאורה המשיב כלפי המתלוננת, לאורך תקופה של מספר חודשים, תוך שהוא גורם לה חבלות. מעשי האלימות נעשו בחלקם על רקע קנאתו של המשיב למתלוננת. כך גם מעשי האיום המיוחסים למשיב במסגרת האישום הרביעי - עת הגיע למקום עבודתה תוך שהוא דורש כי תעזוב את עבודתה לאחר ששמע קול של גבר העובד עמה - אשר מעידים, בנסיבות בהם בוצעו, על אובססיביות רבה. כל אלה מהווים גורמים המעצימים את המסוכנות הנשקפת מן המשיב כלפי המתלוננת.

אכן, כפי שצוין בא כחו, שוחרר המשיב לאחר האירוע נשוא האישום הרביעי בחודש ספטמבר. עם זאת, במסגרת בחינת טיבה ועוצמתה של המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אין כל מניעה לבחון גם את נסיבותיו של אישום זה במסגרת מכלול האישומים העומדים נגדו בכתב האישום שהוגש עתה.

כמו כן, לחובת המשיב הרשעה קודמת, אשר אף בה יש כדי ללמד על מסוכנותו. מדובר בהרשעה מחודש פברואר 2022 בעבירות של תקיפת בן זוג, חבלה במזיד ברכב, איומים והפרת הוראת חוקית, בגינה נדון המשיב למאסר בפועל וכן למאסר מותנה, שהינו בר הפעלה בתיק זה. נוסף על כך, תלוי ועומד נגד המשיב כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של סחר בסמים.

בנוסף לעילת המעצר של מסוכנות, קמה בעניינו של המשיב עילת מעצר של חשש ממשי לשיבוש הליכים, על רקע המיוחס לו במסגרת האישום הראשון.

בנסיבות העניין, ככל שתעמוד על הפרק אפשרות לבחינת שחרורו של המשיב, יש לתת את הדעת למספר נתונים המצריכים בחינה מוקפדת של יכולתו לעמוד בתנאי שחרור: העובדה כי במסגרת האישום הראשון נהג לכאורה המשיב כשהוא בפסילה; הרשעתו הקודמת בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית; והעובדה כי ביצע לכאורה את המיוחס לו חרף קיומו של מאסר מותנה המרחף מעל ראשו.



לבקשת ב"כ המשיב, ובהמשך לתסקיר המעצר שהוגש, יוכן תסקיר משלים. במסגרת התסקיר מתבקש שירות המבחן לבדוק אפשרות שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית לגמילה, וזאת בלא שבית המשפט נוטע כל מסמרות בעניין זה.

דיון המשך ייקבע ליום 15.1.23 בשעה 11:30.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

שירות המבחן יגיש תסקיר משלים עד ליום 12.1.23.

המזכירות תעביר את ההחלטה לשירות המבחן.

בהסכמת הצדדים שניתנה בדיון שנערך בפני, ניתנת החלטה זו בהיעדר הצדדים, והמזכירות תעבירה לבאי כחם.

המזכירות מתבקשת להחזיר למבקשת את שני תיקי החקירה.

ניתנה היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.